

Esse detrei ori in septemana: Mercuri-a,
Vineri-a si Domine's, candu o cõla in-
trãga, candu numai diumetate, adeca dupa
momentulu impregiurãilorã.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
diugetate de anu	4 " " "
patrariu	2 " " "
pentru Roman'a si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
diugetate de anu	8 " " "
patrariu	4 " " "

ALBINA

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespun-
dinti a-i nostri, si d'adrepulu la Redactiune
Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde
suntã a se adresã si corespondintiele, ce pri-
vescu Redactiunea, administratiunea sau spe-
ditur'a; cate vorã nefrancate, nu se vor primi,
era cele anonime nu se vor publica.

Pentru *anuncie* si alte comunicatiuni de in-
teresu privatu — se raspunde cate 7 cr. de
linie repetirile se facu cu pretiu scadiutu.
Pretulu timbrului cate 30 cr. pent. una data,
se antecipa.

Invitare de prenumeratiune

„ALBINA“

Cu 1 octobre v. incepemu nou pa-
trariu de anu, pentru care deschidemu
prenumeratiune: „ALBINA“ va aparã
casã pana acum'a, adeca de trei ori in
septemana.

Pretulu de prenumeratiune pent. Austri'a

pre unu anu intregu	8 fl. v. a.
1/2 de anu	4 fl. v. a.
1/4 " "	2 fl. v. a.
pentru Roman'a si strainetate	
pre unu anu intregu	16 fl. v. a.
1/2 de anu	8 fl. v. a.
1/4 " "	4 fl. v. a.

Rogãmu pe dd. prenumeranti a-si insem-
nã curatu numele si locuinti'a; era daca nu
primescu veri unu numeru, se binevoiesca a
reclamã delocu in epistõle nesigilate si nefran-
cate, insemnendu langa adresa: „reclamatiune
diurnalistica.“ De la noi spedarea este regu-
lata, si dorimu ca fõi'a se ajunga asidere regu-
latu la manile dlorã prenumeranti.

Redactiunea.

Congresulu natiunalu besericescu.

Siedinti'a de sambeta 3 opt. nou.

Protocolulu siedintiei din 1 opto-
bre se cetã si apoi se autentica cu putie-
ne modificatiuni. Presiedintele Escel. Sa
Parintele Metropolitu incunoscintiãza cu
bucuria vestea dintr'unu telegramu pri-
vatu ce ministrulu culteloru l'a indrep-
tatu catra d. Georgiu Ioanovicu secre-
tariu de statu. Se dice in acestu tele-
gramu cumca Maiestatea Sa prin resolu-
tiune prã nalta cu datulu 1 octobre, a
ordonatu ca tõe fondurile beserice gr.
or. din archidiecesa cate pana acum le-au
administratu guvernulu, pre bas'a auto-
nomiei nõstre recastigate se se predee
in administratiunea si manipulariunea
autonõma archidiecesana.

Scirea acẽst'a imbucuratiã se pri-
mã de congresu cu vivate entusiastice
pentru Mai. Sa, si se otarã a se trece la
protocolu.

Sig. Borlea obsãva cã scirile pri-
vate nu potã avã calificatiunea d'a ocu-
pã locu in protocolulu congresulu.

Georgiu Ioanovicu essamina tele-
gramulu, lu mai cetesce si presiedintele,
si apoi gasescu cã telegramulu nu este
privatu precum s'a disu ci oficiosu. Du-
pa asta deslucire Borlea si-retrage pro-
punerea.

Presiedinti'a aduce la cunoscintia
representatiunea aloru 28 de represen-
tanti ai cerculu alegatoriu lli'a Muresia-
na, privitõria la verificarea dlui Lazaru
Petcu. Dupa o scurta desbatere se deci-
de cumca de õrance congresulu intr'un'a
din siedintiele de mai nainte a pestrecutu
acẽsta cauza, nemicindu alegerea din
lil'a si ordinandu alegere nõua, — acẽ-
sta representatiune fiindu intardãfata, se
ie numai la cunoscintia, si recurintii sunt
indrumati a-si realisã dorintiele la ale-
gereã a dõu'a, despre ce se vor avisã
prin indorsata.

Georgiu Popa deputatulu cerculu
alegatoriu din Tinca presentandu-se, se
verifica.

Comisiunea bugetaria prin referin-
tele seu Filipescu referãza despre buge-
tulu statoritu in comisiune pentru 20 de
dile, si propune:

1) ca diurnele deputatoru se se o-
tarãca la 4 fl. pe di, incependu de la
diu'a presentariã pana la incheiãrea con-
gresulu;

2) ca spesele caletoriei se se soco-
tãca pe o mila de pamentu cu unu flo-
rensu val. austr. si adeca de la loculu lo-
cuintiei pana la Sibiu si inderetru catra
casa;

3) pentru biroulu congresulu se se
prelimineze o suma de 500 fl. Bugetulu,
dupa aceste principie, se urca la 13,500
fl. v. a. Din sum'a acẽst'a pana acum s'au
si incassatu mai bine de diumetate, era
in privinti'a restantieloru se propune a
se incassã prin respectivele organe, du-
pa modalitatea ce s'a observatu pana a-
cum'a in fie care diecesa.

Dupa acestea Escel. Sa Metropoli-
tulu dechiarã cã de õrance tipografi'a ar-
chidiecesana prevede gratis tõe tiparitu-
rele sum'a de 500 fl. propusa pentru bi-
roulu congresulu e a se sterge din
bugetu.

Propunerea comisiunei bugetarie
se primescã fara desbatere, totusi cu a-
cea observatiune cumca primirea buge-
tulu presinte en bloc se nu prejudece
viitorulu; era Escelentiei Sale se aduce
multiamita protocolara pentru acẽsta
daruire.

Dupa acestea deputatulu Moldo-
vanu propune: a) ca de acum'a nainte
tõe cartile bisericesci si scolare se se ti-
parãca numai cu litere strabune ro-
manesci;

b) ca tõe scriptele oficiale precum
si studiele dictate in institutele teologice
si preparandiale se se scrie si se se pri-
mãca numai cu litere latine.

Acẽsta propunere se va tiparã si
impartindu-se intre deputati se va pune
la ordinea dilei la timpulu seu.

Presiedintele face cunoscutu cumca
mane 4 optovre se va serbã onomastic'a
Maiestatei Sale Imperatulu, deci invita
pre deputatii congresulu la servitiulu
ddieescu in capel'a din cetate.

Nefindu altu obieptu, siedinti'a de
astadi se incheiã, comisiunile suntu pro-
vocate a lucrã, siedinti'a venitõria va
fi luni.

Escel. Sa esindu fu salutatu cu „se
traesca,“ casã la intrare.

Mihaiu Nicora, deputatu.

Bucuresci in 16/28 sept.

Ieri, adeca domineca in 15/27 sep-
temvre, academi'a literara romana a tie-
nutu siedinti'a sa ultima in sesiunea de
estimpu.

La acẽsta siedintia fu de fatia Ma-
rirea Sa Domnulu Carolu, ministrii, mul-
ti episcopi si o suma mare de inteliginti
interesati pentru progresulu literaturei,
— cu unu cuventu, a fostu un'a dintre
siedintiele cele mai cercetate din cate a
vediatu sala Museloru (acum a Sena-
tulu).

Presiedintele Academiei d. Ionu
Eliade-Radulescu luã cuventulu a insi-
rã multe oferte si sacrificie, ce Dom-
nulu Romaniloru le pune neincetatu pe
altariulu literaturei si culturii natiunali-
tatei romanesci. Pomenescã desclinitu
despre Atlantele romanescu, facutu cu
spesele Mariei Sale si impartitu gratis
scõleloru. Pentru acestea se rostescã
Domnitoriulu devotamentu si recuno-
scintia profunda.

Domnulu Carolu I. respunde astfelu
la salutarea presiedintelui:

„Sum mandru de me aflu astadi in
mediloculu DVõstre ca membru dar si
ca protectoru. Veditu cu mare bucuria
cã ati pusu iute fundamentu pentru tem-
plulu lui Apolonu in Romania.

„Istori'a ne arãta cã o natiune care

tiene la desvoltarea artiloru si sciintiloru,
ajunge lesne acestu fericitu scopu, ce este
marimea, tar'a si independinti'a u-
nui poporu.

„Dorescu deci ca tõe lucrãrile
DVõstre se fie binecuventate pentru fe-
ricirea Romaniloru.“

Nu mai scimudaca acestoru cuvinte
dise seu persõnei carea le dicea se atri-
buimu ceea ce urmã, adeca bucuri'a si
placerea generalã ce se vedea pre fetiele
presintiloru.

Secretariulu generalu alu Academiei
si-facã raportulu seu despre aptivitatea
Academiei, ce ni este dejã cunoscutã si
de aceea nu mai recapitulãmu singurate-
cele afaceri.

Numerulu academiciloru s'a sporitu
prin alegerea a lorã trei insi: Georgiu
Sionu, Mihaiu Cogalnicianu si A. Papiu
Ilarianu.

Dintre gramaticelle incurse s'a pre-
miatu un'a alu careia moto este: „Si con-
suetudo vicerit, vetus lex sermonis abo-
lebitur. Quintilianu.“ Pre candu scriu a-
cestea, inca n'am scire despre frangerea
epistõlei ce contineã numele autorulu
acestei gramatice.

Urmã academiculu Hodosiu a face
istori'a arteloru, era academiculu Ure-
chea vorbã despre limb'a friaulica in a-
semenare cu romanesc'a nõstra. Amen-
duoi fusera ascultati cu atentiune. Tem'a
lui Urechea, pana acum nedesbatuta de
filologii nostri, va face cetitoriloru pla-
cere multa si deaceã acceptãmu cu doru
ca d. Urechea s'o dee la tipariu.

Horia si protoregele Stefanu.

Care e santu, si care e rebelu?

Alegendu-se deputatii pentru con-
gresulu natiunalu besericescu, alegatorii
dupa implinirea actulu de alegere nu
s'au sentitu indemnati se-si astupe gure-
le, se si le lege seu calusiãca, ci mai
pronunciãca cateva cuvinte, se incinera
conversatiuni, in unele locuri chiar ban-
chete.

Desã erã naturalu cã alegatorii se
nu-si astupe gurele, si totu asiã de natu-
ralu urmãca ca in conversatiunile lorã
se folosãca limb'a romanescã, se desbata
obiepte de interesu natiunalu, se-si adu-
ca a minte de cei ce au binemeritatu de
natiune si de beserica etc., — totusi or-
ganele guvernamentale gasira si intr' a-
cẽst'a o demonstratiune contra ungu-
rilor.

„Pesti Napló“ organulu deãkisti-
loru afirma cã s'au facutu demonstrati-
uni neamice seu contrarie unguiloru
(magyarellenes) intr'unu cercu din Za-
randu in carele s'a amintitu de Horia si
intr'altulu din Biharea, unde s'a intem-
platu — ce? insusi nu ni spune.

Zelulu guvernamentalu alu acestui
diurnalu ungurescu, i-a impainginatu
ochii intr' atãta de neci precepe ceea ce
cetesce neci si-aduce a minte de ceea ce
le-a potutu invetiã din istoria.

Nu precepe ceea ce cetesce, cãci in
respectivulu cercu din Biharea s'a toa-
statu si pentru patria, si cum se põte ca
acẽsta amõre a patriei se trãca de o de-
monstratiune contra elementulu ungu-
rescu?

Nu cunõscã Napló istori'a, cãci Horia
n'a prinsu arma contra elementulu un-
gurescu, ci a prins'o pentru eliberarea
natiunei sale de sub jugulu aristocratiei,
si acẽsta aristocratia atunci mai casã a-
stadi, nu erã intr' atãta natiunala ungu-
resca, catu mai vertosu o adurmecatura
de elemintele cele mai eterogene.

Chiar unguiri intieleginti s'au gasitu
multi in taber'a lui Horia, cãci si unguiri
iobagi sentiau impilarile aristocratiei mai
casã romanii, si de aceea si densii si do-
riau eliberarea totu asiã de ferbinte casã
romanii.

Cu tõe acesteã compatriotii nostri
unguri s'au dedatu a-lu privã pre Horia
de rebelu si de inamicu alu elementulu
magiaru. Acẽsta cercustantia ne indẽm-
na se tragemu o paralela intre Horia si
protoregele ungurescu Stefanu, se essa-
minãmu pe scurtu aptivitatea amendu-
roru acestoru doi barbati, ca asiã se lu-
minãmu pe compatriotii nostri din isto-
ri'a barbatiloru lorã proprã.

Deci intrebarea ce ni facemu este:
cine a fostu Stefanu si ce a lucratu, —
era apoi cine a fostu Horia si ce a lu-
cratu densulu?

Stefanu ca regele primu alu ungu-
riloru introduce in tiãra acele institutiuni
ce le credea necesãrie pentru ascurarea
esistintiei poporului seu. Le-a vediatu a-
ceste institutiuni mare parte in straine-
tate, le-a adoptatu si aplicatu en bloc,
forã se le essaminãmu cu destula scrupu-
sitate daca ele intrãdeveru suntu necesã-
rie? — Asiã se intemplã cumca regele
Stefanu desconsiderandu dreptulu eternu
ce omulu l'are la libertatea si demnitatea
sa, desconsiderandu principiele caritatei
crestine, introduse in Ungari'a feudalismu;
si de unde erã rege a miliõne de
õmeni liberi, si-creã o multime de sclavi,
pe cari ii dede in stepãniãca unei ciurme
de aristocrati tirani si desfrenati.

Stefanu dara a vatematu caritatea
crestina. Acẽsta afirmatiune e de prisosu
a o demustrã celor'a ce sciu cã religiu-
nea crestina se basãza pre amõrea de a-
prõpelui. Era cumca Stefanu prin feuda-
lismulu ce l'a introdusu a vatematu inca
libertatea si demnitatea omulu, a facutu
fõrte multu reu, ce trebuia desfacutu, —
acẽst'a au recunoscut'o insisi unguiri
candu la 1848 prochiamara eliberarea
iobagiloru, va se dica densii stersera in-
stitutiunea de servitute a careia basa o
pusese Stefanu.

Asiã-dara ca crestini si ca õmeni
cari tienemu la libertate, trebuie se osen-
dimu procedur'a protoregelui Stefanu, si
au osendit'o si unguiri. Daca totusi beser-
ic'a romano-catolica l'a insiratu intre
santii sei, — acẽst'a nu este treb'a nõstra
ci a besericei aceleia.

Trecendu acum la Horia, vedemu
cã acẽst'a a naltiatu flamur'a eliberarii
iobagiloru, o eliberare la careã cu totii
aveãmu dreptu atatu ca crestini catu si
ca õmeni. Densulu lupta pentru elibera-
re, dar cade invinsu si mõre ca unu mar-
turu alu causei ce aperse.

Acum care din ei este rebelulu:
Horia care a luptatu pentru dreptulu e-
ternu alu omulu la libertate, seu Stefanu
care a desconsideratu si a calcatu in pi-
ciõre acestu dreptu, dandu-si supusii in
servitute?

Care din ei este mai santu: Horia
cã a moritu mõrte de marturu pentru o
causa crestinesca si umana, seu Stefanu
cã a moritu in patulu mõle dupa ce mi-
liõne de suditi si-i despoiasã de liberta-
tile lorã?

Care din acesti doi li se pare un-
guiloru mai demnu de veneratiune:
Stefanu ale caruia principie densii insisi
le-au desaprobatu prochiamandu elibe-
rarea iobagiloru in 1848, seu Horia ale
caruia principie tocma le-au aprobatu
prin numit'a eliberare?

Responsu nu vom dá la aceste in-
trebari, si-lu dee fie-cine. Unguri inse,
de securu vor continuã a-lu numã pre

Horia de rebelu si a venerá pe Stefanu, cãci vedi-bine cel'a fusesse romanu era cest'a unguru, — si aci e caus'a tota!

Dar este neconsecintia — va dice dora cineva — ca ungurii se veneraze pe cel'a ce l'au dasaprobatu si si se continue a batjocori pe cel'a ale caruia principie le-au primitu. — Asiè este, dar ce li pèsa unguriloru de neconsecintia? Inca si acèst'a li este buna daca pòrta o colòrc natiunala magiara, fie catu de subtirea. Nu este acèst'a fora de parchia, au comisu ungurii dejá o sum'a de neconsecintie de cate ori nmai presu-puneau cã asiè ar fi interesulu ungu-rescu.

Catu pentru noi, ne-am dedatu a stimá pe ómenii mari, pre martirii cause-loru sante, ori unde i-am gasi si la ori care poporu, L'am stimá pre unu aseme-nè barbatu chiar de ar fi unguru, si nu suferè indoièla cã unguru preceptu va trebui se stime pe Horia desí e romanu, cãci principiele lui erau spre eli-berarea nu numai a romaniloru ci sa a iobagiloru unguri. Atari barbatu traescu de comunu pentru societatea intréga, si de aceea are titlu la onorarea de toti.

Daca inse pre unguri netoleranti'a loru natiunala unguresca nu-i lasa se pòta precepe si stimá pe Horia, — apoi atunci macar atãta am poté pretinde ca se taca, se remana neutrali, se nu batjocorésca pre oroulu nostru. se nu ni im-pute nóa cumca prin veneratiunea lui facemu demonstratiune contra elemen-tulu ungurescu, cãci n'a fostu Horia inamiculu unguuriloru si neci e conside-ratu da romanu ca atare.

Ne credemu in dreptu a formá acésta pretensiune la neutralitate si toleran-tia din partea unguuriloru, cu atãta mai vertosu cãci nóa romaniloru neci odata nu ni-a venitu se imputamu unguuriloru cumca atunci candu serbéza pe santulu Stefanu alu loru, densii prin acèst'a ser-bare ar face o demonstratiune in contra libertatei nóstre si in favórea principie-loru feudalitice ale lui Stefanu, ci intréga serbarea o am consideratu numai de o afacere interna a besericeii unguresci.

Daca noi nu li facemu imputatiune pentru serbarea lui Stefanu, neci densii n'au dreptu se ni impute serbarea san-tulu martiru natiunala Horia.

Intru tóte tindemu deplina recipro-citate.

De la diet'a Ungariei.

Siedint'a casei magnatiloru din 5 optobre.

Presiedinte: C. I. Cziráky. Notariu: iun. G. Radáy.

Din partea regimulu suntu de fatia: Horváth si Lónyay.

Presiedintele anuntia, cã maiestatea Sa a binevoitu prégriatosu a primí gratulatiunea casei cu ocasiunea dilei onomastice. (Se tra-ésca.)

Dupa acèst'a se cetesce unu telegramu alu orasiulu Fiume in carele multumescu fumanii casei de susu pentru primirea deci-siunii aduse de cas'a reprezentantiloru relative la reincorporarea Fiumei in Ungari'a.

C. L. Wenckheim interpelèza pe mi-nistrulu de comunicatiune in privint'a abu-suriloru cari se intempla la esportulu cu calea ferata. Interpelatiunea contine 3 intrebari si anume: 1) Ce pasi are de cugetu regimulu a face ca se nu se strice grãulu datu la stati-unele calei ferate pentru esportu? 2) Ce regu-lamentu esista pentru ordinea esporteloru, pentru cã e lucru sciutu cã oficiantii de la calea ferata tienu licitatiune si esport'a grane-le numai aceluia care solvesce mai multu? 3) De ce nu se impòrta in vagónele care se rentorcu góle masine necesarie pentru eco-nomia?

Absentandu ministrulu de comunicati-une, in numele lui promite Lónyay in siedin-t'a viitória a respunde in privint'a acèst'a. De o camdata insa asigura pe interpelante, cã ministerulu de comunicatiune a intreprinsu pasii necesari pentru incetarea abusuriloru a-cestora; mai departe apoi se încerca a demu-strá cã pedecile esportulu numai atunci voru

incetá candu voru fi partile de sudu prin ca-nale legate cu puntulu centralu, adeva cu ca-pital'a tierii.

Wenckheim presenta casei in scrisu in-terpelatiunea, carea are a se inpartasi mini-steriulu de comunicatiune.

Urmèza desbaterea proieptulu pentru rescumperarea darii de vinu.

G. Károlyi cetesce insciintierea comi-siunei permaninte insarcinate cu desbaterea proieptulu susmentiuat.

Dupa recomandarea unei modificatiuni la §. lu 5 din proieptu, si dupa ce se facú decisiunea d'a se provocá ministerulu, ea se iée in consideratiune, partile cercate adese ori de furtuni stricatióse — comisiunea reco-menda primirea proieptulu in genere, carele altcum satisface din destulu dorintieloru am-beloru parti.

Wenckheim dechiera cã elu primesce proieptulu cu modificatiunea si propus'a pro-voacare a comisiunei.

Sub desbaterea speciala se primesce a-tatu modificatiunea catu si propunerea comi-siunei.

In fine se autentica protocolulu siedin-tiei de adi si se decide a se predá casei re-presentantiloru.

Bodesci, (com. Zarandului) in sept. 1868.

Reflesiuni interesante.

Candu doi omeni ambii inarmati voescu a combate, fiesce care dintre acei doi mai antaiu se nisuescu a luá arm'a de la contrariulu seu; si succedendu-i acèst'a usioru va póte doborí pe celu fora de arme si alu bate cum se cade si inca cu arme rapite. D. e. unu omu si mai slabu cu pusica in mana va doborí pre unulu mai tare inse fora pusica, tragandu-i a-cestuia unu glontiu. Astu feliu suntu popórele si natiunile. Unu poporu, o natiune si mai sla-ba, provediuta cu arme, va invinge pe unu poporu s'au natiune mai tare séu mai mare, inse fora arme. Firesce eu intielegu armele spirituali si morali; caci aceste suntu armele cele mai tari inaintea caror'a crudulu si bar-barulu se va topí intogma cum se topeste cera de fatia focului, éra armele fisice, ori poterea bruta, au durare momentana cãci unu poporu séu natiune, nu se póte supune cu ast-feliu de arme déca devís'a adestuie dreptate si libertate. Unu poporu, o natiune supusa cu forti'a nu e inca supusa ci numai atunci candu este invinsa prin armele spirituali. Ar-mele spirituali suntu invetiatur'a; si cultur'a e geniulu popóreloru si alu natiuniloru, — in-vetiatur'a si cultur'a desparte pre poporu de poporu, pre natiune de natiune.

Poporulu romanu e acelu poporu de catu care altulu mai bunu, mai blandu n'a cre-atu Domnedieu pre fatia pamentulu si chiar aceste insusiri nobile in mare parte l'au a-dusu in starea decadiuta a carei urmari triste fu silitu a le gustá mai multe sute de ani — cãci fatia cu unele orde barbare si crude — bunètia si blandètia — nu foloseseq nemicu; togma asia ca si cum cineva ar vení se-mi rapésca averea si mosia, éra mai pe urma se me omóre si pe mine; — putendu-me eu a-pará lu-asi lasá mai bine se-mi rapésca tóte chiar si viétia de catu se-lu tramitu pe ceea lume. Precum disei crudulu si barbarulu trebuie ai multiemi, dupa cum merita cãci fies-ce care mai multu si pretiuesce viétia sá de catu alu altuia.

Ce au fostu mai de parte caus'a deca-dintiei poporulu si a natiunei romane? au fostu „Pre voi ve nimicira a pismeit reutate si orb'a neunire etc.“ — pana ce strabunii nostri au fostu condusi de geniulu Concordiei si alu unirii — pana atunci au fostu domnitorii lumei; discordi'a si neunirea i-au dusu la ne-fericit'a sòrte ce-i apasá mai multe secle. Con-cordi'a si unirea ne voru repune éra acolo unde aspirãmu, — la glori'a de odinèra.

Romanu din patru anghiuri acum séu neci odata se damu dovedi la lume cã n' este mani mai curge unu sange de romanu! Ro-mani din patru anghiuri a cum s'au neci o-data unitive in cugetu, unitive n' simtiri! — Veniti fratiloru romanu se inmortãmamu ne-pasarea — caci totulu jace aci. Se damu mana cu mana cei cu inim'a romana, — se ne inte-resãmamu mai multu de sòrtea si venitoriulu ro-manimeii — se punemu interesele poporulu si ale natiunei mai pre susu de tóte, mai pre

susu de catu chiar vieti'a — se aducemu fi-escce care atãta sacrificiu pe saculu oltariu alu natiunei — catu ni este cu putintia; se aducemu fiesce care macaru unu firu de ne-sipu la maretulu edificiu natiunala — si déca vomu face toti — atata numai catu potèmu, — 12 milióne de romanu ce nu vomu potea face? Se lasãmu indiferentismulu si egoismulu.

Pentru unulu Domnedieu! fii ai natiunii romanu nu fiti lasi, nu fiti tradatori, nu vin-deti interesele dulcei vóstre mame, ce va crescutu la sinulu seu, pe acelu pamentu scumpu rescumparatu cu sangele parintiloru mosiloru si stramosiloru vóstri; ah! sangele fratiloru nevinovati va strigá resbunare asu-pra vostra tradatoriloru; nu ve face-ti instru-minte órbe inimiciloru nostri, cãci densii ve dau o plata trecutóre ca si viétia, plata care voi intogma ca si Jud'a totudeuna mustrati de cunscintia o ve-ti folosi — éra resplát'a posteritati si a istoriei ce va cadé asupra vó-stra este etérna. E adevératu cã in trecutu astfeliu de misiei mici la sufletu si slabi de angeru carii pentru ceva onóre, pentru unu osu de rosu — pentru cruci si stele, — pen-tru un blidu de linte, a trecut in castrele i-nimiciloru negandu-si pre mam'a sa si ven-diendu sangele fratiloru. Astfeliu de insecte te-reitóre care si intorcu manteua dupa cum sufla ventulu sunt mai periculóse de catu cei mai aprigi inimici; cãci de acestia baremu scii se te feresci. Inse acum lauda provedin-tiei, lauda geniulu romanimeii, natiunea ro-mana a scapatu de astfeliu de amfibi, putie-ni ce se mai arata ici colea — curendu vor dispare — dar si altcum cu o picatura de apa neoi nu scade neci nu cresce marea. Si in scurtu natiunea romana si va cascigá respec-tulu Europei civilizate si cu atatu mai multu a ordeloru barbare. Nu e departe or'a mantuarii candu poporulu lui Israilu va scapá de jugulu faraoniloru pre carii i ascépta pantecele marii rosie. Trecutul e icón'a presinteliu; — si pre-sintele e oglind'a venitoriulu. Asia noi roma-nii nu vom uitá neci odata tiraniile inimici-loru nostri din trecutu a le feudalismulu ru-ginitu péta civilizatiunei Europene cea apusa o data inmortentu, si pe care bietii strigoii de nou se încerca a o renviá. Da se încerea dieu, amaru oftéza densii dupa trecut, dupa lumea cea alba in care cantau „bea gurutia si mai cere, caci ti lumea pe placere!“ Si Dómne cu greu li este acuma candu nu li mai vine mura n' gura, si cum se nu li fie, candu naiate de 1848 — avé mosii intinse si frumose — si de tóte ce numai li doriá inim'a; bietii tierani tre-buiau se lucre cinci dile dintro septamana pe sam'a strigoiloru, erau tratati mai reu de catu vitele si numai a siesa dí éra ca bietulu tier-ranu se mai lucre si pe sam'a sa; darsi din acé-st'a crunta si putiena avere ce si cascigá pen-tru a traf de pe o di pe alt'a — si acèst'a o impartia cu tiranii. Romanulu in pament-ulu si cas'a sa strabuna éra numai suferitu pen-tru servitute. Si cu catu a traitu atunci mai bine boeriulu unguuru cu atatu i mai amaru acum'a candu trebuie se si venda mosiile, cãci acum nu le mai lucre nime de poména. Apoi se nu plan-ga ei dupa acele tempuri, si se nu se visedie cu ele? inse atunci li veti mai ajunge acele dile dupa care aspirati fratiloru unguurasi — déca ve-ti ajunge cu peiorele la sòre si cu man'a la luna — si ve veti duce totu in cóte si in gienunchie — pana ve-ti prin-de curcucebeulu cu man'a si veti bé apa diutr'ensulu — asiá spune o poveste be-trana — sideca face omulu aceste — se in-plinesce aceia ce aspiréza — probati intr'unu norocu. Cãci noi romanu asia am facutu — de am scapatu de voi ne-am dusu totu in cóte si'ngienunchie pana la curcuceu — si aspira-tiunile nostre se voru implini — macaru deati plesni voi — cãci acolo in curcuceu au fostu gienulu care ne-a profetitu astfeliu:

„Venitori de auru romanimeia are Si prevedu prin secli a ei inaltiare.“

VARIETATI.

— Scirile electrice din Paris cu datulu 7 optovre afirma, cumca Infantele Don Juan de Bourbon a abdisu drepturiloru sale rela-tive la coron'a Spaniei in favórea fiulu seu Don Carlos. Actulu de abdicatiune cu datulu Paris in 7 ept. contine urmatoriele: Ne euge-tandu la nemica alt'a, de catu la fericirea Spa-nioliloru, séu cu alte cuvinte, la prosperarea

interna si la respektulu din afóra alu patriei mele scumpe afu de bine a abdice tu-turor drepturiloru mele relative la coron'a Spaniei in favórea fiulu meu Carlos.

— Diuariulu parisianu „Etendard“ din 7 optobre ni spune, cumcã dlu Cretulescu, agentulu Romaniei, a parasitu Parisulu pe ne-acceptate si a plecatu la Romania. Puseti-unea nepacica a Turciei si misiunea lui Fuad Pasia se fie standu in legatura cu calatoriea acésta. Se dice cã Cretulescu este insarcinat a impartasi regimulu seu dovedi necontestabi-le de simpatie din partea puteriloru garante dara mai cu séma din partea Franciei. Im-pregiurarea acésta nu prè incuragiá pe regi-mulu turcescu in privint'a scopuriloru sale, ce voesce sã le urmeze fatia cu statulu romanu.

Essemplarie complete mai avem inca de la inceputulu acestui semestru.

71.

Concursu.

In protop. Meziadului, costulu Bihoru urmatórele statiuni au devenitu vacante si anume:

1. Meziadu, impreunatu cu salariu de 105 fl. v. a. 4 cubule de grãu, 4 cubule de cucurudiu, 6 stangeni de lemne. —

2. B. Salisce, 84 fl. v. a. 5 cubule grãu, 5 cubule cucurudiu, 75 portiuni de fenu, 75 fuiuóre, 8 stangeni lemne, 1/2 cubulu fasóle, 6 1/2 lumini.

3. Buntesci, 84 fl. v. a. 7 cubula grãu, 5 cubule cucurudiu, 1 cubula fasóle, 170 por-tiuni de fenu, 170 portiuni de paie, 170 fuiuóre, 12 1/2 lumini, 12 stangeni lemne, gradina si cortelu liberu. —

4. Poieni de giosu, 84 fl. v. a. 7 cubule grãu, 5 cubule cucurudiu, 1 cubula fasóle, 190 portiuni de fenu, 190 fuiuóre, 12 1/2 lumini, 12 stangeni de lemne, 4 cubule de grãu pentru cantoratu, gradina si cortelu liberu.

Doritorii de a ocupá vre una dintre a-cesse statiuni invetiatoresci voru avé a trans-pune recursurile loru cu atestatele necesarie, in decursulu aloru 4 septemane de la prima publicatiune P. v. Consist. lui Aradanu adre-sate, suscrisulu in Baitia. —

Baitia, 18/30 septemvrie 1868.

Petru Sabo,
protop. Meziadului,
inspect. dist. de scóle.

Insciintiare.

Subscrisulu infiintandu aicia in Aradu o **Fabrica de auritari** are onóre a aduce la cunoscint'a p. t. nobilimeii, a onoratulu pub-licu, si deosebi venerabilei preotimi si repre-sentantiloru bisericesci, cumca in fabric'a sa se afla de vendiare totu felulu de lucruri care de care mai frumóse si gingasie aurite, si se potu procurá mai alesu **Luminarie** si **Policandre** pentru **biserici si salóne**, precum **Ripidi** cu **Cruce** complete si anume gatite in modulu celu mai gustiosu — pe sam'a **bisericiloru romane orientale**.

Cu deosebire subscrisulu e gat'a totdeu-n'a a intreprende — fie unde — in **Ungari'a**, **Transilvani'a** si **Banatu** precum si in **confiniile militare auritari** si **Marmoriri a templeloru** si altoru recerintie la **biserici** cum si **Renovirea aurituriloru vechi** dupa modelulu celu mai nou; garantandu totoda-ta despre lucrulu promptu, si servitiu punctu-ala, pe langa pretiurile cele mai proportiuna-te si eftine.

Aradu, in septemvre 1868.

Georgiu Priegl,

37 2-6 Fabricantu de auritari in Aradul-vechiu.

Vienna, 8 optovre. **Burs'a** de sér-dela 8 l.c. Imprumutele de statu cu 5% 54.40, 54.50. Obleg. desarcinarii de pamentu ung. 73.25, — 73.75; transilv. 70.25 70.75; Bea-temes. 71.25, — 71.75; bucovin. 65. — 65.75 Galbenulu 5.53 — 5.54; Napoleondori 9.35 9.45; Imper. rusesci —, —, —; Argintulu 113.75—114.—.